

162596

Repertoriumnummer 2023/1625
Datum van uitspraak 28 februari 2023
Rolnummer 2022/FA/180

Uitgifte

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op € BUR	op € BUR	op € BUR

☒ Niet aan te bieden aan de
ontvanger

**Hof van beroep
Gent**

Arrest

elfde ter kamer

COVER 01-00003171525-0001-0020-03-01-1

2022/FA/180 - In de zaak van:

B [REDACTED] RRN [REDACTED]
wonende te Nederland, [REDACTED]
met woonstkeuze bij mr. [REDACTED] advocaat te [REDACTED]
[REDACTED]
appellante,

hebbende als raadsman mr. [REDACTED]
[REDACTED]

tegen

D [REDACTED] RRN [REDACTED],
wonende te [REDACTED]
geïntimeerde,

hebbende als raadsman mr. [REDACTED]

wijst het hof het volgend arrest:

I. RECHTSPLEGING

1. Bij verzoekschrift, ter griffie neergelegd op 22 maart 2022 en er ingeschreven op de daartoe bestemde rol op 23 maart 2022, heeft de appellante hoger beroep ingesteld tegen het vonnis van 26 januari 2022 van de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge, sectie familie- en jeugdrechtbank, kamer B.24 (familiedossier 430201-21-00036; rolnummer 21/15/A).

De zaak werd voor het hof ingeleid in raadkamer ter terechtzitting van 21 april 2022. Beide partijen werden gehoord bij monde van hun raadslieden en in persoon.

In toepassing van artikel 1253ter/1, § 2 Ger.W. hoorde de voorzitter de partijen (ook in persoon) over de wijze waarop ze getracht hebben om het geschil op minnelijke wijze op te lossen voor de inleiding van de zaak en om vast te stellen of een minnelijke oplossing overwogen kon worden.

In toepassing van artikel 1253ter/3, § 1 Ger.W. stelde de voorzitter de partijen voor om de mogelijkheid van een minnelijke schikking of bemiddeling te onderzoeken.

Teneinde de partijen in staat te stellen na te gaan of bemiddeling mogelijk is, stelde het hof de zaak in voortzetting op de terechtzitting van 19 mei 2022.

Bij arrest van het Bureau voor Rechtsbijstand bij dit hof van 16 mei 2022 werd het verzoek van de appellante om haar kosteloze rechtsbijstand te verlenen voor de kosten verbonden aan een gerechtelijke (internationale) bemiddeling in onderhavige zaak afgewezen als ongegrond. Deze vraag werd voorbarig geacht aangezien tot de aanstelling nog niet werd beslist, deze beslissing niet kan afhangen van het feit of men rechtsbijstand krijgt of niet, en partijen bij het nemen van de beslissing zelf op de eerste plaats rekening moeten houden met hun financiële mogelijkheden (stuk 38 appellante).

Ter terechtzitting van 19 mei 2022 werden de beide partijen in raadkamer opnieuw gehoord bij monde van hun raadslieden. De geïntimeerde was tevens in persoon aanwezig en werd gehoord. Partijen gingen akkoord om de zaak in staat te stellen. Zij zouden onderling nagaan, in afwachting van de voorziene pleitdatum, of buitengerechtelijke bemiddeling kon opgestart worden.

Ter terechtzitting van 27 oktober 2022 werden de beide partijen in raadkamer gehoord bij monde van hun raadslieden en in persoon.

Advocaat-generaal Chantal LANSSENS bevestigde op 6 oktober 2022 schriftelijk dat de zaak aan haar ambt werd medegedeeld en dat dit over de zaak geen advies wenst uit te brengen.

De debatten werden gesloten en het hof nam de zaak in beraad.

De dossiers van de rechtspleging en de overgelegde stukken – waaronder de vormstukken in eerste aanleg – werden ingezien.

Na eerder digitaal stukken te hebben neergelegd, legde de appellante ter terechtzitting van 27 oktober 2022 haar volledig dossier met 38 stukken, volgens inventaris, neer in papieren vorm.

De geïntimeerde legde ook een digitaal dossier neer. Ter terechtzitting van 27 oktober 2022 legde hij zijn dossier met 14 stukken, volgens inventaris, ook neer in papieren vorm.

Behoudens in de gevallen waarin conclusie mag worden genomen buiten de in artikel 747 Ger.W. bedoelde termijnen nemen de laatste conclusies van de partijen, meer bepaald de conclusie van de appellante, neergelegd ter griffie op 12 augustus 2022, en de conclusie van de geïntimeerde, neergelegd ter griffie op 15 september 2022, de vorm aan van syntheseconclusies. Voor de toepassing van artikel 780, eerste lid, 3° Ger.W. vervangen de

syntheseconclusies alle vorige conclusies en desgevallend de gedinginleidende akte van de partij die de syntheseconclusie neerlegt (artikel 748bis Ger.W.). Het onderwerp van de vordering wordt uitsluitend bepaald door de syntheseconclusies.

De raadslieden van partijen beaamden ter terechtzitting van 27 oktober 2022 dat alle stukken en conclusies in de debatten mogen blijven.

II. RELEVANTE FEITEN, VOORGAANDEN EN OMSCHRIJVING VAN DE VORDERINGEN

2.1. Partijen zijn de wettige ouders van het (thans nog minderjarige) kind K [REDACTED] geboren te [REDACTED] 2017.

Hun feitelijke relatie werd beëindigd.

De appellante heeft de Nederlandse nationaliteit, de geïntimeerde heeft de Belgische nationaliteit en dus ook het kind van partijen.

2.2. Uit de voorhanden zijnde gegevens weerhoudt het hof wat volgt:
(bepaalde gegevens zijn aangebracht door de appellante en niet tegengesproken door de geïntimeerde):

- de appellante, afkomstig uit Nederland, woonde van 2009 tot 2021 in België;
- zij huwde in 2009 met D [REDACTED] uit hun huwelijk werden vier kinderen geboren:
  - o L [REDACTED] (° [REDACTED] 2009);
  - o A [REDACTED] (° [REDACTED] 2011);
  - o N [REDACTED] (° [REDACTED] 2012);
  - o A [REDACTED] (° [REDACTED] 2013);
- volgens de appellante was deze relatie in 2014 beëindigd; in 2017 scheidden zij uit de echt;
tussen deze kinderen en hun vader zijn er geen contacten;
- nog volgens de appellante leerden partijen elkaar in 2015 kennen en onderhielden zij een affectieve relatie;
- op [REDACTED] 2017 werd hun gemeenschappelijk kind, K [REDACTED] geboren;
- volgens de appellante woonden de partijen met de vier kinderen van de appellante en met hun gemeenschappelijk kind aanvankelijk in een huurwoning te [REDACTED];
- in augustus 2018 zijn de appellante en K [REDACTED] gaan (samen)wonen op het adres van de geïntimeerde te [REDACTED] in een woning eigendom van de familie van de geïntimeerde;
- de feitelijke relatie tussen partijen werd in 2020 beëindigd; de appellante bleef toen nog een tijdlang in de gezinswoning wonen, de geïntimeerde verliet de woning;

- op 13 januari 2021 deed de geïntimeerde bij de gemeente [REDACTED] (Nederland) aangifte van de vestiging aldaar van K [REDACTED] (stuk 21 appellante).

2.3. Bij bericht van 30 december 2020 liet de appellante aan de geïntimeerde weten dat ze de keuze had gemaakt om naar Nederland te vertrekken met al de kinderen, waaronder ook het kind van partijen (stuk 1 geïntimeerde; stuk 1 appellante).

Zij had aan de geïntimeerde gevraagd om hiermee in te stemmen, maar deze heeft de instemming nooit verleend. De appellante vertrok desalniettemin, samen met K [REDACTED] en dit zonder enig adres achter te laten voor de geïntimeerde. Deze deed bij de politie aangifte van het verlaten van de echtelijke woning en van het vertrek van de moeder samen met de zoon van partijen, zonder zijn toestemming (stuk 2 geïntimeerde).

3.1. Op 5 januari 2021 legde de geïntimeerde ter griffie in eerste aanleg een 'verzoekschrift spoedelsende maatregelen' neer ter teneinde een regeling te bekomen wat betreft K [REDACTED]

3.2. Op 10 februari 2021 richtte de raadsman van de geïntimeerde een schrijven aan het parket van de procureur des Konings West-Vlaanderen, afdeling Brugge (stuk 8 dossier van de rechtspleging in eerste aanleg). Hij wees erop dat zijn cliënt zo vlug als mogelijk een einde wenste te stellen aan de internationale kinderontvoering van het kind van partijen door de appellante. Hij verwees naar een klacht zijnerzijds ten laste van de appellante. Hij verzocht het parket het nodige te willen doen om (1) de appellante te lokaliseren op het adres [REDACTED] (Nederland) en (2) het kind van partijen te doen terugkeren.

3.3. Bij vonnis van 2 maart 2021 (1) van de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge, geacht op tegenspraak gewezen ten aanzien van de appellante, werd als volgt geoordeeld:

- het ouderlijk gezag over K [REDACTED] zou voortaan exclusief door vader worden uitgeoefend;
- K [REDACTED] zou voortaan zijn hoofdverblijf hebben bij vader, op wiens adres hij ingeschreven werd in de bevolkingsregisters;
- de onmiddellijke terugkeer van K [REDACTED] werd bevolen en moeder werd veroordeeld tot onmiddellijke afgifte van het kind aan vader;
- de veroordeling van moeder tot de betaling aan vader van een maandelijkse onderhoudsbijdrage voor het kind van 185,00 euro, vanaf 1 januari 2021 en jaarlijks te indexeren;
- beide ouders waren gehouden tot de betaling van de helft van de buitengewone kosten, zoals omschreven.

De geïntimeerde liet op 5 mei 2021 overgaan tot betekening van dit vonnis. Dit gebeurde aan de procureur des Konings bij de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge (stuk 30 appellante; stuk 7 geïntimeerde).

Op 10 juli 2021 bracht de appellante (moeder) K [REDACTED] terug naar België bij vader (conform het vonnis van 2 maart 2021 (1)).

4.1. Op 16 juli 2021 legde de appellante, in het kader van de blijvende saisine, ter griffie in eerste aanleg een conclusie neer met verzoek de zaak opnieuw vast te stellen, bij hoogdringendheid een (voorlopige) verblijfsregeling voor het kind bij haar te voorzien en vervolgens tevens een volledige wijzigende regeling te bepalen.

4.2. In het beroepen vonnis van 26 januari 2022 (2) werd geoordeeld als volgt (citaat):

"(...)

In eerste aanleg en op tegenspraak (en deels in afwijking van de bepalingen van het vonnis van 2 maart 2021 gewezen tussen partijen door deze rechtbank en kamer, binnen de perken waarin gevraagd).

Verklaart de vordering(en) ontvankelijk en gegrond in de hierna bepaalde mate.

Bepaalt dat beide ouders gezamenlijk het ouderlijk gezag over K [REDACTED] zullen uitoefenen.

Bepaalt dat K [REDACTED] op de woonplaats van vader blijft ingeschreven, en daar zijn hoofdverblijf heeft.

Bepaalt dat K [REDACTED] in de periodes dat hij bij vader verblijft, minstens 2 keer per week gedurende 30 minuten zal videobellen (FaceTime, Google Meet of dergelijke) met moeder, nader overeen te komen.

Bepaalt secundair verblijf van K [REDACTED] bij moeder als volgt:

- *In schoolperiodes (volgens het Belgisch onderwijs):*

één weekend per maand van vrijdag om 19.00u tot zondag om 18.00u, meer bepaald het weekend dat aanvangt op de eerste vrijdag van de desbetreffende maand, en voor het eerst op vrijdag 4 februari 2022;

Bepaalt dat indien K [REDACTED] op Moederdag niet bij moeder verblijft, hij bijkomend zal videobellen met moeder die dag gedurende 30 minuten, in overleg te bepalen, en bij gebrek aan overeenstemming om 10.00u.

Zegt dat deze verblijfsregeling doorloopt tijdens (Belgische) wettelijke feestdagen en schoolvrije dagen in de schoolweek, behoudens hetgeen hierna wordt bepaald.

Zegt dat van deze verblijfsregeling wordt afgeweken tijdens de (school)vakanties, zoals hierna nader bepaald.

- In schoolvakanties (volgens het Belgisch onderwijs):

Zegt dat K[REDACTED] tijdens de zomervakantie telkens 14 dagen ononderbroken bij elke ouder verblijven.

De zomervakantie telt 4 periodes van 2 weken. K[REDACTED] verblijft van 30 juni om 18.00u tot en met 16 juli om 8.30u en van 31 juli om 18.00u tot 16 augustus om 08.30u bij moeder en van 16 juli om 8.30u tot en met 31 juli om 18.00u en van 16 augustus om 8.30u tot 31 augustus om 18.00u bij vader.

Zegt dat K[REDACTED] tijdens de kerst- en paasvakantie in de pare jaren de eerste week bij vader en de tweede week bij moeder verblijft en in de onpare jaren de eerste week bij moeder en de tweede week bij vader.

Zegt dat K[REDACTED] tijdens de herfst- en krokusvakantie bij moeder verblijft.

Zegt dat de wissel tijdens de vakanties plaatsvindt om 18.00u, tenzij vooraf onderling anders afgesproken.

Zegt dat de ouder bij wie het kind zal verblijven (de verblijfsgerechtigde ouder) telkens instaat voor het vervoer, waarbij de plaats van de wissel wordt bepaald te [REDACTED] België, aan het oprit-en/of afritcomplex van de autostrade [REDACTED]

Veroordeelt moeder om aan vader te betalen, met ingang van 1 juli 2021 en in de toekomst op voorhand tegen de vijfde van iedere maand, onder aftrek van hetgeen sindsdien vrijwillig werd betaald, een maandelijks bedrag van 110,00 euro, als bijdrage in de onderhoudskosten van het kind.

Voormelde alimentatie zal worden gekoppeld aan het indexcijfer van de consumptieprijzen. De aanpassing zal geschieden op één juli van elk jaar en voor het eerst op één juli 2022, volgens de formule "basisbedrag maal nieuwe index, gedeeld door de index geldig op één juni 2021".

Zegt dat het groeipakket (inbegrepen eventuele toeslag) verder rechtstreeks en volledig toekomt aan vader.

Bepaalt dat beide ouders gehouden blijven tot de helft van de wettelijk bepaalde buitengewone kosten van het kind, zoals bepaald in het vonnis van 2 maart 2021.

Benadrukt dat deze regeling geldt tenzij andersluidende overeenkomst tussen partijen.

Begroot in deze de gedingkosten op nihil (gelet op de blijvende saisine) en zegt dat er geen rechtsplegingsvergoedingen verschuldigd zijn, gelet op de hoedanigheid van partijen.

Zegt dat het vonnis rechtens uitvoerbaar bij voorraad is.

(...)"

5. De appellante vordert voor het hof (citaat):

“(…)

Het hoger beroep van mevrouw B [REDACTED] ontvankelijk en gegrond te verklaren,

Dienvolgend,

Het bestreden vonnis dd. 26.01.2022 van de Familie- en Jeugdrechtbank bij de Rechtbank van Eerste Aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge, aldaar gekend onder A.R. 21/15/A teniet te doen en, doende wat de eerste rechter had moeten doen:

De oorspronkelijke vordering van de heer D [REDACTED] ontvankelijk, doch ongegrond te verklaren en hem ervan af te wijzen.

Vervolgens wat betreft de inschrijving en het hoofdverblijf van K [REDACTED] alsook met betrekking tot de verblijfs- en vervoersregeling van K [REDACTED] het bestreden vonnis teniet te doen en opnieuw rechtsprekende te oordelen als volgt:

IN HOOFDORDE:

- *Aan mevrouw B [REDACTED] de toestemming te geven om samen met K [REDACTED] (en de andere kinderen) naar Nederland te verhuizen;*
- *Te zeggen voor recht dat K [REDACTED] zijn hoofdverblijf zal houden bij mevrouw B [REDACTED] te Nederland, [REDACTED] daar zal worden ingeschreven als hebbende aldaar zijn hoofdverblijfplaats ;*
- *Te oordelen dat er met betrekking tot K [REDACTED] een secundaire verblijfsregeling zal worden toegekend aan de heer D [REDACTED] als volgt:*

Tijdens het schooljaar:

K [REDACTED] verblijft telkens tijdens de pare weken een weekend bij de heer D [REDACTED] met name van vrijdagavond om 18.00 uur tot de daaropvolgende zondag om 18.00 uur.

Tijdens de (Nederlandse) schoolvakanties en feestdagen:

Tijdens de herfstvakantie, voorjaarsvakantie en meivakantie: de regeling van tijdens het schooljaar blijft doorlopen.

Gedurende de kerstvakantie een gelijkmatig verdeeld verblijf waarbij K [REDACTED] verblijft als volgt:

- *Gedurende de pare jaren:*
  - *Tijdens de eerste week: bij mevrouw B [REDACTED]*
  - *Tijdens de tweede week: bij de heer D [REDACTED]*
- *Gedurende de onpare jaren:*
  - *Tijdens de eerste week: bij de heer D [REDACTED]*
  - *Tijdens de tweede week: bij mevrouw B [REDACTED]*

- Waarbij de eerste week aanvangt op de vrijdag voorafgaand aan de vakantieperiode om 18.00 uur en eindigt op de middelste zondag om 18.00 uur en de tweede week aanvangt op de middelste zondag om 18.00 uur en eindigt op de laatste zondag om 18.00 uur.

Tijdens de zomervakantie: een gelijkmatig verdeeld verblijf waarbij K[REDACTED] als volgt verblijft bij partijen:

- Gedurende de pare jaren:
  - Bij mevrouw B[REDACTED] gedurende de maand juli
  - Bij de heer D[REDACTED] gedurende de maand augustus
- Gedurende de onpare jaren:
  - Bij mevrouw B[REDACTED] gedurende de maand augustus
  - Bij de heer D[REDACTED] gedurende de maand juli
- Waarbij de schoolvakantie aanvangt de laatste vrijdag na school om 18.00 uur en eindigt op de laatste zondag om 18.00 uur. Het wisselmoment vindt steeds plaats op 31.07 om 18.00 uur.
- Te oordelen dat er een vervoersregeling zal gelden waarbij mevrouw B[REDACTED] tijdens één weekend per maand, alsook tijdens de schoolvakanties K[REDACTED] zal afzetten op een neutrale afhaalplaats te [REDACTED] en de heer D[REDACTED] K[REDACTED] daar zal komen ophalen. Tijdens de andere weekenden per maand dient de heer D[REDACTED] in te staan voor het ophalen en terugbrengen van K[REDACTED]
- Te oordelen dat de maandelijks te betalen onderhoudsbijdrage door mevrouw B[REDACTED] aan de heer D[REDACTED] voor K[REDACTED] ten bedrage van € 110,00 (zoals vervat in het vonnis dd. 26.01.2022) wordt afgeschaft en de heer D[REDACTED] vervolgens provisioneel te veroordelen tot het betalen van een onderhoudsbijdrage voor K[REDACTED] ten bedrage van € 150,00 per maand, jaarlijks te indexeren, alsook provisioneel tot de helft van de buitengewone kosten (waarbij de buitengewone kosten staan omschreven in het KB van 22.04.2019);
- Te oordelen dat het groepspakket, de andere sociale voordelen, alsook het fiscaal voordeel m.b.t. K[REDACTED] aan mevrouw B[REDACTED] worden toegekend;
- de zaak voor wat het financiële aspect m.b.t. K[REDACTED] in voortzetting te stellen tot na de beslissing over het hoofdverblijf en de verblijfsregeling van het kind;
- De heer D[REDACTED] te veroordelen tot de kosten van het geding, met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding in hoofde van mevrouw B[REDACTED] begroot op €1.560,00.

IN ONDERGESCHIKTE ORDE:

Ondergeschikt, indien een relocatie van K[REDACTED] ook in hoger beroep niet in diens belang wordt bevonden, vordert mevrouw B[REDACTED] middels huidig verzoekschrift het vonnis van 26.01.2022 teniet te doen voor wat betreft de verblijfs-en vervoersregeling van K[REDACTED] en opnieuw rechtsprekende te oordelen als volgt:

- Aan mevrouw B[REDACTED] de volgende verblijfsregeling met K[REDACTED] toe te kennen:

Gedurende het schooljaar:

K[REDACTED] verblijft telkens tijdens de onpare weken een weekend bij mevrouw B[REDACTED] met name van vrijdagavond om 18.00 uur tot de daaropvolgende zondag om 18.00 uur, waarbij de

hierop volgende of hieraan voorafgaande vrije schooldagen (waaronder pedagogische studiedagen en Belgische feestdagen) bij uitbreiding eveneens tot het weekend van mevrouw B[REDACTED] worden gerekend. Indien een vrije dag voorafgaat aan het weekend van mevrouw B[REDACTED] zal de wissel plaatsvinden op de laatste schooldag voorafgaand aan deze vrije dag om 18.00 uur.

Gedurende de schoolvakanties:

Tijdens de herfst -en krokusvakantie: verblijft K[REDACTED] bij mevrouw B[REDACTED] waarbij de vakantie periode aanvangt van vrijdag na school om 18.00 uur en eindigt op de laatste zondag om 18.00 uur.

Gedurende de paasvakantie: K[REDACTED] verblijft bij mevrouw B[REDACTED] waarbij de vakantieperiode aanvangt op de laatste vrijdag na school om 18.00 uur tot de laatste zondag van de schoolvakantie om 18.00 uur.

Gedurende de kerstvakantie: de regeling vervat in het vonnis dd. 26.01.2022 blijft behouden.

Tijdens de zomervakantie: K[REDACTED] verblijft gedurende 4 onafgebroken weken, met name van 31.07 om 08.30 uur tot 31.08 om 18.00 uur, bij mevrouw B[REDACTED]. Van 01.07 tot 31.07 om 08.30 uur verblijft K[REDACTED] bij vader. De regeling alterneert niet gelet op de zomervakantie in Nederland.

- Vervolgens te oordelen dat partijen beiden instaan voor het vervoer van K[REDACTED] waarbij de ouder bij wie K[REDACTED] heeft verbleven K[REDACTED] brengt naar een neutrale plaats in [REDACTED] en de ouder bij wie K[REDACTED] zal verblijven K[REDACTED] aldaar komt ophalen;
- Te bepalen dat er minstens om de drie dagen contacten plaatsvinden tussen K[REDACTED] en mevrouw B[REDACTED] telefonisch dan wel via Skype, Facetime, ...etc., teneinde het contact tussen mevrouw B[REDACTED] en K[REDACTED] te kunnen garanderen.

Geïntimeerde tot slot te veroordelen tot de kosten van het geding, met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding, deze tot op heden aan de zijde van mevrouw B[REDACTED] begroot op € 1.560,00 (basistarief)

(...)".

6. De geïntimeerde vordert voor het hof (citaat):

"(...)

1. Rechtdoende op de hoofdvordering

Het hoger beroep van appellante af te wijzen als zijnde ongegrond.

Dienvolgens,

Het bestreden vonnis van de Rechtbank van Eerste Aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge dd. 26.01.2022 (rolnummer 21/15/A) integraal te bevestigen.

2. M.b.t. de gerechtskosten

Appellante te veroordelen tot de kosten van het geding, met inbegrip van de toepasselijke rechtsplegingsvergoeding, in hoofde van concluant begroot op € 1.680,00 per aanleg.

In ondergeschikte orde de rechtsplegingsvergoedingen te compenseren.

Uiterst ondergeschikt de rechtsplegingsvergoeding lastens concluant te reduceren tot het minimum, zijnde € 105,00.

(...)”.

III. BEOORDELING

A. DE ONTVANKELIJKHEID VAN HET HOGER BEROEP

7. Het hoger beroep is tijdig en regelmatig naar de vorm. Het is ontvankelijk.

B. DE INTERNATIONALE BEVOEGDHEID EN HET TOEPASSELIJK RECHT

8.1. Gelet op het grensoverschrijdend karakter van het geschil is het hof er ambtshalve toe gehouden zijn internationale bevoegdheid en het toepasselijk recht te onderzoeken.

De internationale bevoegdheid en het daarop toepasselijk recht worden geregeld door het WIPR. Het wetboek wordt slechts toegepast wanneer er geen internationale en/of Europeesrechtelijke IPR-regel van toepassing is (artikel 2 WIPR).

Wat betreft de ouderlijke verantwoordelijkheid acht het hof zich ter zake bevoegd op grond van artikel 8.1. Brussel *IIbis* - Verordening: ter zake van de ouderlijke verantwoordelijkheid zijn de gerechten van de lidstaat bevoegd op het grondgebied waarvan het kind zijn gewone verblijfplaats heeft op het tijdstip dat de zaak bij het gerecht aanhangig wordt gemaakt.

Krachtens artikel 35, § 3 WIPR wordt, indien de persoon jonger is dan 18 jaar, het toepasselijk recht, in afwijking van de bepalingen van de §§ 1 en 2, bepaald door het Verdrag inzake de bevoegdheid, het toepasselijke recht, de erkenning, de tenuitvoerlegging en de samenwerking op het gebied van ouderlijke verantwoordelijkheid en maatregelen ter bescherming van kinderen, gesloten te 's-Gravenhage op 19 oktober 1996, kortweg het Haags Kinderbeschermingsverdrag.

Krachtens artikel 15.1. Haags Kinderbeschermingsverdrag wordt de uitoefening van de ouderlijke verantwoordelijkheid beheerst door de *lex fori*, hetzij het eigen recht. Aldus is het Belgische recht van toepassing.

8.2. Onderhoudsvorderingen ingesteld na 18 juni 2011 vallen onder de Alimentatieverordening (Verordening EG nr. 4/2009 van 18 december 2008).

Het hof acht zich ter zake bevoegd op grond van artikel 3 d) Alimentatieverordening (nevenverzoek aan vordering inzake ouderlijke verantwoordelijkheid).

Wat betreft het toepasselijk recht is dit voor de alimentatievorderingen het Belgisch recht, op grond van artikel 3 (1) Haags Protocol (van 23 november 2007). De onderhoudsgerechtigde heeft immers zijn gewone verblijfplaats in België.

C. DE GEGRONDHEID VAN HET HOGER BEROEP

9. De appellante kan zich niet verzoenen met de door de familierechtbank opgelegde regeling. Zij acht deze strijdig met het belang van het kind. In hoofdzaak vordert zij voor het hof haar de toestemming te verlenen om met K [REDACTED] alsnog naar Nederland te verhuizen, zodat hij zijn hoofdverblijf bij haar (en haar gezin) kan hebben en secundair verblijf houdt bij de geïntimeerde.

De geïntimeerde van zijn kant vordert de bevestiging van de beroepen beslissing over een hoofdverblijf van K [REDACTED] bij hem, met een secundair verblijf bij de appellante.

I. het verzoek tot een relocatie naar Nederland - het domicilie en hoofdverblijf van het kind

10. Artikel 374, § 2, tweede lid oud BW bepaalt uitdrukkelijk dat bij gebrek aan akkoord, in geval van gezamenlijk ouderlijk gezag, de rechtbank op vraag van minstens één van de ouders bij voorrang de mogelijkheid onderzoekt om de huisvesting van het kind op een gelijkmatige manier tussen de ouders vast te leggen. Wanneer de rechtbank van oordeel is dat de gelijkmatig verdeelde huisvesting niet de meest passende oplossing is, kan zij beslissen een ongelijk verdeeld verblijf vast te leggen (artikel 374, § 2, derde lid oud BW).

De appellante erkent in haar syntheseconclusie (p.3) zonder toestemming en zonder regeling voor het kind van partijen naar Nederland te zijn vertrokken, met een loutere melding daarvan aan de geïntimeerde. Ingevolge deze éézijdige verhuizing van de appellante is een week/week-regeling *de facto* onmogelijk geworden. De appellante woont immers samen met de halfbroers en-zus te [REDACTED] (Nederland) (stuk 21 appellante), de geïntimeerde

met K [REDACTED] te [REDACTED] (België). Partijen zijn zich hier wel degelijk van bewust en vorderen dit (wat betreft de schoolperiodes) ook niet.

De appellante hekelt de proceshouding van de geïntimeerde in eerste aanleg. Zij wijst op een weigering van de geïntimeerde om mee te werken aan een ouderschapsplan (zij het vanuit een verondersteld hoofdverblijf van het kind in Nederland). Zij duidt het de geïntimeerde ten kwade haar niet te hebben geïnformeerd over de door hem geïnitieerde procedure die (in afwezigheid van de appellante) resulteerde in het geacht op tegenspraak gewezen vonnis van 2 maart 2021, evenals het verstrijken van de beroepstermijn nu betekening van desbetreffend vonnis op 5 mei 2021 gebeurde aan de Procureur des Konings (stuk 30 appellante).

Deze feitelijke achtergrond heeft voor het hof slechts een relatieve waarde en is – zoals hierna blijkt – niet doorslaggevend bij de beoordeling.

11.1. De primordiaal door het hof te beantwoorden vraag ter zake is of een relocatie van K [REDACTED] naar Nederland al dan niet in het bijzonder het belang van het kind dient.

De appellante verwijst naar een aantal in nader bepaalde internationale instrumenten aanbevolen criteria, op grond waarvan zij de gevraagde relocatie naar Nederland aftoetst.

Het hof houdt bij de beoordeling van de vraag tot relocatie – onvermijdelijk gekoppeld aan het al dan niet hoofdverblijf en domicilie van het kind bij moeder in Nederland – rekening met een aantal van deze criteria en met alle concrete omstandigheden eigen aan de zaak, (in het bijzonder) met het belang van het kind én met het belang van de ouders.

11.2. De appellante is de mening toegedaan dat de plaats waar K [REDACTED] 'geografisch gezien (gedurende zijn babyjaren) verbleef en thans opnieuw verblijft (aldus [REDACTED] prevaleert op de personen door wie hij opgevoed en omringd werd (zijnde zijn moeder, broers en zus)' en dat 'het concept 'thuis' 'door de eerste rechter op een zeer koude en geografische wijze' werd 'ingevuld, in plaats van rekening te houden met een gevoel en emotionele band van het kind'. Deze redengeving overtuigt het hof allerminst.

11.3. K [REDACTED] is inmiddels vijf jaar. Hij is geboren in België en verbleef er altijd op de periode na waarin zijn moeder hem onrechtmatig in Nederland achterhield. Hij woont sinds zijn één jaar in de huidige woning, gaat naar school in [REDACTED] heeft er vriendjes en speelt inmiddels ook voetbal in de lokale voetbalclub. Hij groeit op in een voor hem vertrouwde omgeving, dezelfde omgeving overigens als toen zijn ouders nog samen waren.

Ondanks zijn jonge leeftijd heeft hij reeds een aantal aanpassingen moeten ondergaan: de breuk tussen zijn ouders, de plotse, éézijdige verhuizing met zijn moeder naar Nederland – waarbij hij toen zijn vader gedurende maanden niet zag – en vervolgens de terugkeer naar

België, waarna hij intussen sedert 10 juli 2021 in hoofdzaak bij zijn vader te [REDACTED] verblijft. De impact van dit alles is niet te onderschatten.

Het is belangrijk dat K [REDACTED] opnieuw de nodige rust en stabiliteit kan ervaren om verder op te groeien. Hem uit zijn (ook emotioneel) vertrouwde omgeving met vader, zijn familie en een sociaal netwerk in België plukken, dient zijn belang niet.

Het hof gaat volledigheidshalve hierna nog in op andere argumentatie van partijen.

12.1. Beide partijen maken elkaar verwijten omtrent een niet-constructieve houding tegenover de andere ouder. Zo vreest de appellante dat er, in geval van een hoofdverblijf van het kind bij de geïntimeerde, een reëel gevaar bestaat op ouderverstoting. De geïntimeerde daarentegen stelt, na het vertrek van de appellante naar Nederland, zes maanden geen contact te hebben gehad met zijn zoon. De appellante beweert dat zij contacten met de geïntimeerde bleef onderhouden (via Whatsapp, Messenger, ...), dat zij steeds over het kind bleef communiceren en regelmatig foto's doorstuurde, maar dat de geïntimeerde niet geïnteresseerd was. Zij legt in dit verband een paar berichten voor, die slechts met zekerheid de non-communicatie of stroeve communicatie tussen partijen bevestigt (stukken 4 en 36 appellante).

De dreiging tot ouderverstoting naar vader toe was naar het oordeel van het hof eerder reëel (ook met de vader van de vier andere kinderen van moeder is er blijkbaar geen contact), van een ouderverstoting naar moeder toe is er geen sprake.

De geïntimeerde betwist dat hij de contacten tussen moeder (halfbroers- en zus) en zoon na de terugkeer van het kind in de weg stond of nog verhindert. Hij bood inderdaad reeds in het gedinginleidend verzoekschrift van 5 januari 2021 een beperkte vrije omgang tussen moeder en het kind aan. De familierechtbank ging in het vonnis van 2 maart 2021 hierop niet nader in, bij gebreke van een gekende verblijfplaats van de appellante. Hij sloot ook een akkoord met moeder over een voorlopige verblijfsregeling bij haar, door de familierechtbank bekrachtigd op 17 augustus 2021 (stuk 26 appellante). De door de appellante overgelegde stukken 5 en 17 betreffen berichten tussen partijen over contacten tussen moeder en kind, waaruit geen weigering tot contact met moeder vanwege vader is af te leiden, maar enkel een bezorgdheid om dit op het tempo van het kind te doen.

De geïntimeerde is er zich terdege van bewust dat het kind ook nood heeft aan zijn moeder, reden waarom hij ervoor zorgt dat er regelmatig (volgens hem om de twee dagen) digitaal contact is tussen moeder en zoon. Voor dit videobellen wordt van beide zijden in het belang van het kind een zekere flexibiliteit verwacht (hetgeen het stuk 36 van de appellante bevestigt).

De geïntimeerde bevestigde ter pleitzitting voor het hof ook dat het verblijf van het kind bij moeder zeer goed verloopt en hij had oor naar een betere afstemming van het vakantieverblijf.

12.2. Dat de geïntimeerde zich tijdens het samenwonen van partijen agressief zou hebben gedragen tegen de appellante of de kinderen, wordt door de appellante niet geobjectiveerd. De stukken 14, 15 en 16 van de appellante bieden hierover geen uitsluitel. De geïntimeerde betwist dit ook met klem.

12.3. De appellante uit haar bezorgdheid omtrent de beschikbaarheid van de geïntimeerde. Zij vreest dat hij nauwelijks thuis is en hij de opvang en opvoeding van K [REDACTED] niet zelf op zich neemt, maar overlaat aan de paternale grootouders.

De geïntimeerde weerlegt dit. Hij geeft aan de zorg voor het kind ten volle te willen opnemen en zich zoveel mogelijk beschikbaar te maken. Zo is hij vanaf september 2021 van werk veranderd en heeft hij sinds 1 januari 2022 bovendien een nieuwe arbeidsovereenkomst waarin hij enkel in de dagploeg werkt (stuk 11 geïntimeerde). Hij zou werken van 7u25 tot 15u55.

Verder ontkent de geïntimeerde 's avonds vaak buitenshuis te zijn voor zijn hobby's. Het hof kan niet anders dan vaststellen dat de appellante nalaat ook deze beweringen concreet te staven. De voorgelegde stukken volstaan daartoe niet.

Waar de geïntimeerde een beroep doet op zijn ouders om mee in te staan voor de opvang van hun kleinzoon, is dit, evenals naschoolse opvang, geenszins ongebruikelijk voor een alleenstaande, werkende ouder. Dat de grootouders de jongen het merendeel van de tijd zouden opvangen, blijft echter onbewezen. De stukken 33 van appellante, met momentopnamen, overtuigen niet.

Er is voor het hof geen enkele reden om aan te nemen dat de geïntimeerde het kind geen stabiele en veilige leefomgeving zou (kunnen) bieden en hij zich niet zelf inzet voor diens opvoeding en zorg. Waar er bovendien sprake is van een spraakachterstand (evenwel zonder verdere toelichting), stelt de geïntimeerde hier wel degelijk de nodige zorg aan te besteden.

12.4. De appellante houdt tevergeefs vol dat zij de primaire zorgouder was/is en het kind daarom in hoofdzaak bij haar dient te verblijven. Wie tijdens het samenleven van partijen welke rol op zich nam, is voor het hof in deze niet meer richtinggevend. De situatie is immers gewijzigd. Zo was het tijdens het samenleven zo dat de appellante niet werkte en de geïntimeerde de enige kostwinner was. K [REDACTED] was toen ook nog erg jong. Intussen zijn de verhoudingen volkomen gewijzigd.

Nog volgens de appellante is het kind mentaal zeer instabiel en kan hij de rust niet vinden. Hij zou ook zelf aangeven nood te hebben aan de frequente aanwezigheid van zijn moeder

en meer bij haar en zijn halfbroers en -zus te willen zijn. Er zijn voor het hof echter geen concrete aanwijzingen dat het niet goed gaat met het kind, dat nog te jong is om te worden gehoord. Het gegeven dat de verblijfswissels er regelmatig emotioneel (met huilbuien) aan toe gaan, volstaat voor het hof niet om anders te besluiten. Het komt inderdaad aan beide ouders toe de nodige inspanningen te leveren om de verblijfswissels vlot en sereen te laten verlopen.

Naar het oordeel van het hof hebben beide partijen overigens het beste voor met hun zoon en geven zij blijk van een goede band met hem. In tegenstelling tot hetgeen wordt voorgehouden, zijn er voor het hof geen redenen om aan te nemen dat zij beiden niet over de nodige opvoedkundige capaciteiten zouden beschikken om gedurende een langere periode in te staan voor het kind.

12.5. Wat betreft de woning en accommodatie van de geïntimeerde zijn de beweringen van de appellante dat deze ongeschikt en kindonvriendelijk zou zijn, al evenmin bewezen. Bovendien woonden partijen er voorheen als gezin en de appellante ook nog enige tijd alleen met de kinderen en kan zij thans dus bezwaarlijk stellen dat deze woning niet geschikt is voor een kind om er op te groeien. De door haar overgelegde foto's dateren ongetwijfeld van toen (stuk 23 appellante).

De appellante wenste als Nederlandse na de breuk klaarblijkelijk terug te keren naar Nederland. Zij stelt dat zij daar sneller een woning kon vinden, omdat ze er al lang op de wachtlijst stond voor een sociale woning, en er een vangnet te hebben. Zij geeft aan de intentie te hebben te blijven wonen waar zij nu woont, al stelt de geïntimeerde zich vragen bij de leefomstandigheden. Stuk 22 van appellante betreft inderdaad gewoon foto's van kinderkamers.

12.6. Blijkbaar hadden beide partijen schulden. De geïntimeerde stond onder collectieve schuldenregeling (stuk 3 geïntimeerde), maar deze kon inmiddels bij vonnis van 21 maart 2022 van de arbeidsrechtbank Gent, afdeling Brugge, worden beëindigd (stuk 12 geïntimeerde). De collectieve schuldenregeling van de appellante daarentegen werd herroepen (stuk 8 geïntimeerde).

De appellante houdt een laag inkomen voor en heeft al een kinderlast te dragen van haar vier kinderen uit een vorig huwelijk.

12.7. Alle voormelde omstandigheden nopen het hof eveneens tot het besluit dat een relocatie van het kind naar Nederland is uitgesloten en een hoofdverblijf, met inschrijving van K [REDACTED] bij de geïntimeerde (vader), is te behouden.

ii. het secundair verblijf van het kind

13. Niettegenstaande de gecreëerde afstand dient K [REDACTED] wel de band met beide ouders te kunnen onderhouden en verder uitbouwen. Dat de ene partij daarbij meer tijd zal kunnen doorbrengen met K [REDACTED] dan de andere, is in deze onvermijdelijk.

Ondanks de praktische beperkingen die er zijn, dient, eensdeels, erover te worden gewaakt dat de appellante haar band als moeder met het kind kan behouden, waarbij zij voldoende betrokken blijft in het leven van het kind. Anderdeels dienen de contacten met de halfbroers en -zus te worden gewaarborgd, opdat ook zij hun band kunnen behouden.

Worden immers gelijkgesteld met broers en zussen, kinderen die samen binnen eenzelfde gezin worden opgevoed en die een bijzondere affectieve band met elkaar hebben ontwikkeld (artikel 387*sexiesdecies* BW).

Teneinde hieraan tegemoet te komen en de appellante en haar gezin in staat te stellen een zo uitgebreid en optimaal mogelijk contact te hebben met de zoon van partijen, past het hof de secundaire verblijfsregeling, zoals bepaald door de eerste rechter, enigszins aan.

Het hof heeft hierbij – binnen de mogelijkheden die er zijn – ook aandacht voor de contacten met de niet-gemeenschappelijke kinderen. Zo wordt onder meer rekening gehouden met de terechte opmerking dat de schoolvakanties in beide landen niet gelijklopen. Dit heeft onvermijdelijk tot gevolg dat, wanneer de halfbroers- en halfzus school lopen, K [REDACTED] hen tijdens zijn verblijf in Nederland mogelijk soms enkel na school ziet.

Het hof gaat echter niet in op de vordering van de appellante om (elk jaar) de paasvakantie volledig aan haar toe te kennen. Ook vader dient nog steeds voldoende de mogelijkheid te hebben om vakanties door te kunnen brengen met zijn zoon. Partijen kunnen onderling steeds anders overeenkomen.

14. Het hoeft geen betoog dat de lange verplaatsingen en autoritten van de ene ouder naar de andere ouder vermoeiend en belastend zijn voor een kind van vijf jaar.

In die omstandigheden is het dan ook niet aangewezen een tweewekelijks weekendverblijf bij moeder te bepalen. Rekening houdende met de afstand en de jonge leeftijd van het kind, dient een evenwicht te worden gezocht tussen kwaliteit en kwantiteit. Een uitbreiding met bijkomende verlengde weekends is wel op zijn plaats.

15. Verder maakt ook de plaats van de wissel nog voorwerp uit van discussie.

Het hof stelt vast dat partijen in het verleden klaarblijkelijk wisselden in [REDACTED].

In het beroepen vonnis werd vervolgens bepaald dat de ouder bij wie het kind zal verblijven (de verblijfsgerechtigde ouder) telkens instaat voor het vervoer, waarbij de plaats van de

wissel werd bepaald te [REDACTED] België, aan het oprit- en/of afritcomplex van de autostrade [REDACTED]

De appellante vordert [REDACTED] als plaats van de wissel. De geïntimeerde wenst verder te wisselen aan het tankstation te [REDACTED] (parking naast de autostrade), waar dit volgens hem nu *de facto* ook al gebeurt. Dat de appellante altijd beroep zou doen op openbaar vervoer omdat zij geen rijbewijs heeft, blijkt alvast niet.

Het hof houdt rekening met de door de appellante te overbruggen zelf gecreëerde afstand, en met het gegeven dat het voor de geïntimeerde, gezien zijn werkuren, praktisch niet haalbaar is vrijdagavond tijdig de verplaatsing tot [REDACTED] te maken. Het is ook van belang dat voldoende voetbaltrainingen voor K [REDACTED] (onder meer tijdens het weekend) kunnen doorgaan.

16.1. Zoals de eerste rechter, roept ook het hof partijen op de nodige inspanningen te leveren voor het welslagen van voormelde regeling en steeds het belang van hun kind voor ogen te houden.

Dit is des te meer belangrijk wegens de grote afstand tussen de woonplaatsen van partijen, die ongetwijfeld voor bijkomende uitdagingen zorgt. Aanpassingen van de verblijfsregeling ingevolge onderling overleg en akkoord moeten mogelijk zijn, maar zijn niet de regel (stuk 37 appellante).

Het is daarbij belangrijk dat partijen elkaar wederzijds respecteren als ouder, het vertrouwen in elkaar verder herstellen en leren om op een constructieve manier te communiceren met betrekking tot hun kind

16.2. Ook de belmomenten, die het hof bepaalt overeenkomstig de ondergeschikte vordering van de appellante, zijn gebaat bij een goede communicatie en verstandhouding.

Gezien de jonge leeftijd van K [REDACTED] kan het hof aannemen dat deze belmomenten inderdaad niet altijd even evident zijn; de nodige inspanningen en wederzijds begrip zijn hier dan ook zeker vereist. Er zijn voor het hof echter geen redenen om aan te nemen dat de geïntimeerde daaraan niet verder zou meewerken. Het opleggen van een minimumduur lijkt het hof, mede gelet op de leeftijd van het kind, evenwel niet aangewezen.

17. Gelet op het behoud van het hoofdverblijf van K [REDACTED] bij de geïntimeerde (vader), dient niet verder te worden geoordeeld over de financiële regeling. Deze wordt – in ondergeschikte – door de appellante immers niet betwist.

D. DE GERECHTSKOSTEN

18. Gelet op het wederzijds gelijk en ongelijk verwijst het hof partijen bij helften in de kosten van hoger beroep en compenseert het de rechtsplegingsvergoedingen, niet nuttig te vereffenen.

19. Het hof wijst de andersluidende conclusies van de hand als overbodig of ter zake niet dienstig of ontoereikend.

OM DEZE REDENEN,

HET HOF, rechtdoende op tegenspraak,

gelet op artikel 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van talen in gerechtszaken;

verklaart het hoger beroep ontvankelijk en in de hiernavolgende mate beperkt gegrond;

bevestigt – binnen de perken van het hoger beroep – het beroepen vonnis, zij het met dien verstande dat:

- K [REDACTED] tijdens de schoolperiodes (volgens het Belgisch onderwijs) – bovenop het maandelijks weekendverblijf bij de appellante, dat aanvangt op de eerste vrijdag van de desbetreffende maand om 19.00u tot zondag 18.00u – bijkomend ook bij de appellante (moeder) zal verblijven wanneer er zich verlengde weekends voordoen, waarbij een Belgische feestdag of een schoolvrije dag aansluit op een weekend (eraan voorafgaand of erop volgend) en dit dan van de dag voorafgaand aan dit verlengde weekend om 19.00u tot de laatste dag van dit verlengde weekend om 18.00u;
- het verblijf bij de appellante (moeder) tijdens de herfst- en krokusvakantie (volgens het Belgisch onderwijs) aanvangt van vrijdag na school om 18.00u tot de laatste zondag om 18.00u;
- K [REDACTED] voortaan tijdens de zomervakantie (volgens het Belgisch onderwijs) telkens gedurende vier onafgebroken weken, met name van 31 juli om 8u30 tot 31 augustus om 18u bij de appellante (moeder) zal verblijven en van 1 juli tot 31 juli om 8u30 bij de geïntimeerde (vader);
- er minstens om de drie dagen contacten zullen plaatsvinden tussen K [REDACTED] en de appellante (moeder), telefonisch dan wel via Skype, Facetime, ... etc., teneinde het contact tussen moeder en zoon te kunnen garanderen;
- de plaats van de wissel wordt bepaald te [REDACTED] (België), aan de parking naast de autostrade, waarbij de ouder bij wie K [REDACTED] heeft verbleven hem brengt naar [REDACTED] en de ouder bij wie het kind zal verblijven hem daar komt ophalen;

vereffent de kosten van het rolrecht hoger beroep op 400,00 euro;

veroordeelt de appellante tot de betaling van de ene helft van de kosten van het rolrecht hoger beroep, zijnde 200,00 euro;

veroordeelt de geïntimeerde tot de betaling van de andere helft van de kosten van het rolrecht hoger beroep, zijnde 200,00 euro;

zegt voor recht dat de kosten van de bijdrage tot oprichting van het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand (door de appellante reeds betaald) voor de helft, zijnde 11,00 euro (de helft van 22,00 euro), ten laste blijven van de appellante;

veroordeelt de geïntimeerde tot de betaling aan de appellante van de andere helft van de kosten van de bijdrage tot oprichting van het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, zijnde 11,00 euro (de helft van 22,00 euro);

compenseert de rechtsplegingsvergoedingen, niet nuttig te vereffenen;

zegt voor recht dat artikel 1024 Ger.W. onverminderd geldt.

Aldus gewezen en uitgesproken in buitengewone openbare terechtzitting van het Hof van beroep te Gent, **ELFDE TER KAMER**, zetelend als familiekamer, van **28 februari 2023**.

Aanwezig:

Sabine De Bauw, kamervoorzitter

Debbie Deslypere, griffier

Debbie Deslypere

Sabine De Bauw